

Και «Μετά» τι; Η γιορτή της καταστροφής μας

Από **Ορέστης Ανδρεαδάκης** - 25 Νοεμβρίου 2011

Ένα πρωτότυπο αβαν γκάρντ πολυθέαμα με τον αινιγματικό τίτλο «Μετά» (από τα πιο τολμηρά που έχουμε δει από ελληνικό σχήμα) συντελείται μέχρι τις 30 Νοεμβρίου στον Βοτανικό σε ένα διατηρητέο βυρσοδεψείο το οποίο ενσωματώνεται στην περιπετειώδη πλοκή και αποκαλύπτει την τραυματική εμπειρία της πρόσφατης –κι ωστόσο διαρκούς– νεοελληνικής κρίσης.

Λόγος, μουσική, χορός, αυτοσχεδιασμός, κινηματογράφος, εικαστικά, φιλοσοφία, ποίηση, πολιτική, σάτιρα. Όλα συνυπάρχουν σ' αυτή την εκρηκτική αναρχία που σχεδίασε και σκηνοθέτησε η Έλλη Παπακωνσταντίου και παίζουν οι Γιάννης Βουλγαράκης, Βάλια Παπαχρήστου, Άντριαν Φρίλινγκ, Πολίν Ουγκέ, Εβελίνα Αραπίδη, Λαρίσα Βέργου, Λάμπρος Πηγούνης, Νικόλας Στραβοπόδης, Δημήτρης Κενός και πολλοί εθελοντές.

Στον πυρήνα της παράστασης θα βρούμε την **αγωνιώδη γιορτή της καταστροφής**. Έτσι εξάλλου αρχίζουν όλα στο «Βυρσοδεψείο»: με την έννοια της καταστροφής ενός κόσμου που έχει αφήσει τα σημάδια του στην κρίση που τον διαδέχθηκε.

Τίποτε δεν είναι δεδομένο στην παράσταση αυτή και τίποτε δεν επαναπαύεται στην θεατρική κανονικότητα. **Κι είναι αλήθεια τόσο σπάνιες οι φορές που το θέατρο καταφέρνει να απολέσει τον εαυτό του, να «από-θεατρικοποιηθεί» οικειοθελώς, να συναντήσει τις υπόλοιπες τέχνες και να παραδοθεί σε ένα ανοιχτό διάλογο με το κοινό και την εποχή.**

Στην πραγματικότητα το πολυθέαμα «Μετά» αρχίζει από την στιγμή που μπαίνεις στην οδό Ορφέως στον Βοτανικό, στρίβοντας από την Κωνσταντινουπόλεως με κατεύθυνση την Εθνική Οδό. Μέχρι να φτάσεις στο 174 που βρίσκεται το βυρσοδεψείο, διασχίζεις ένα έρημο τοπίο εγκατάλειψης με ξεχασμένες αποθήκες, παλιές βιοτεχνίες, σκοτεινές αλάνες και φθαρμένες επιγραφές μιας άλλης εποχής.

Πηγαίνετε με δικό σας μέσο. Ταξί για την επιστροφή δεν πρόκειται να βρείτε- υπάρχει άλλωστε προστατευμένο πάρκινγκ στην αυλή.

Στο φουαγιέ, λίγο πριν την έναρξη, οι ερμηνευτές εμφανίζονται ξαφνικά εισάγοντας την δράση με ένα νευρώδες χορευτικό. Στην συνέχεια βγάζουν τους θεατές στην αυλή (ντυθείτε ζεστά!) και τους οδηγούν, με φακούς, στο κατασκότεινο και αχανές ισόγειο. Μικρά δωμάτια, σαν προθήκες φωτίζονται γρήγορα αποκαλύπτοντας τεμαχισμένες κούκλες, ενώ η φωνή του

αφηγητή σε οδηγεί σε μια μετα-καταστροφική εποχή στην οποία οι άνθρωποι δεν έχουν καν δέρμα.

Εν τω μεταξύ από τι ταβάνι, στο βάθος του ισογείου, στάζει νερό δημιουργώντας μια αβαθή λίμνη, ένα **ταρκοφσικό ντεκόρ** μέσα στο οποίο ξεχύνονται δυο γυναικείες φιγούρες σε ένα βακχικό χορό που σε υπνωτίζει υπό τους θυελλώδεις μελωδικούς πειραματισμούς του Λάμπρου Πηγούνη.

Κι όταν ο χορός τελειώσει οι θεατές περνούν και πάλι μέσα από σκοτεινούς διαδρόμους για να ανεβούν στον πρώτο όροφο. Ένα ποτήρι ζεστό αρωματικό τσάι τους περιμένει στην είσοδο, μέρος κι αυτό της περφόρμανς η οποία πια απογειώνεται με αποφθέγματα του Γερμανού φιλόσοφου Βάλτερ Μπένγιαμιν και της συμπατριώτισσάς του επαναστάτριας Ρόζα Λούξεμπουργκ.

Η πολιτική κριτική και η (ας την πούμε) στρατευμένη καλλιτεχνική διαδικασία βρίσκουν έτσι μια από τις καλύτερες εκδοχές τους, αφού το ίδιο το θέμα της κρίσης αποδεσμεύεται από την δημοσιογραφική του επιφάνεια και μορφοποιείται ως ένα διαρκές αισθητικό πείραμα.

Είναι εξάλλου ατελής (αν όχι υποκριτικό) να μιλάς για την κρίση χρησιμοποιώντας όλα τα ξεπερασμένα δομικά υλικά που αποτελούν μέρος της.

Σ' αυτό το σημείο το «Μετά» του τίτλου ισχυροποιεί την αλληγορία του και καρφώνεται πάνω σε όλα τα «μετά» που διανεύει αυτή τη στιγμή η Ελλάδα. Κρίση, εξέγερση, μετανάστευση, ενδοσκόπηση και ομφαλοσκόπηση, γερμανικές απαιτήσεις και πολιτιστικά αδιέξοδα.

Ολόκληρο αυτό το δεύτερο μέρος ξεδιπλώνεται σαν μια ταινία που γυρίζεται μπροστά στα μάτια των θεατών και μεταδίδεται ζωντανά στους τοίχους με βίντεο: Ο «Μυστικός Δείπνος» του Ντα Βίντσι αποδομείται σαν πολύχρωμο καρναβάλι, το «Χρήμα, Χρήμα, Χρήμα» των Abba, με τη φωνή του Τέρη Χρυσού, χορογραφείται σατιρικά, ενώ η Βάλια Παπαχρήστου σε καθλώνει με ένα παθιασμένο μονόλογο για την κατάρρευση της φαντασμαγορίας που μας περιβάλει.

Εξαιρετική χορεύτρια στο «Χοροθέατρο Οκτάνα» η Παπαχρήστου κάνει εδώ το εντυπωσιακό ντεμπούτο της στην πρόζα παίζοντας τέλεια με την κίνηση και τον λόγο.

Φεύγοντας από το «Βυρσοδεψείο» παίρνεις μαζί σου μια συνολική εμπειρία, μια περιπέτεια ιδεών, σκέψης, αγανάκτησης και προκλητικής αισθητικής.

Μην το χάσετε.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ, Ορφέως 174, Βοτανικός- Τηλ.: 698 19 39 471. Τελευταίες παραστάσεις.

Ορέστης Ανδρεαδάκης

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης, σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα και το Παρίσι, έζησε και δούλεψε στη Γενεύη και τη Νότιο Γαλλία. Έγραψε κείμενα και κριτικές για τον κινηματογράφο στις εφημερίδες Ελεύθερος Τύπος, Αυγή και Εθνος και σε αρκετά μηνιαία και εβδομαδιαία περιοδικά. Τα τελευταία χρόνια είναι διευθυντής του περιοδικού ΣΙΝΕΜΑ, καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας Νύχτες Πρεμιέρας και κινηματογραφικός συντάκτης του

MEGA